

Casian Balabașciuc – Pădure, pălărie verde!¹

Cartea lui Casian Balabașciuc este o provocare: „Ai fost un prost” îi reproșează un șef parvenit pădurarului care apără natura, deoarece acesta a făcut imprudența să adopte niște ursuleți rămași orfani de mamă. Toate povestirile împart, în opinia noastră, lumea silvică în două: țărani și pădurarii simpli pe deoparte, iar de cealaltă domnii tovarăși, noi și ei. Dacă la Anatolie Paniș, în romanul *Hoții de pădure* șeful de ocol poartă numele de Bufanu, acest lucru ducându-ne cu gândul la semnificația de umflat, la Casian Balabașciuc există, de asemenea, destui silvicultori proeminenți, pântecoși, deținători de gatere cu burțile revărsate peste cureaua pantalonilor. Ceilalți, meseriașii breslei, par firavi, uscățivi, puțin încovoiați de șale și cu tâmplele bine albite. Personajele cărții sunt compuse din vânători de gotcani și de capre-negre, paznici de sălbăticiuni, purtători de pușcoace haiducind după mistreți, hoți de lemne, un inspector hapsân care jecmănește un bătrân muribund în conivență cu fiul verde al acestuia, hăitași care chiuie prin codri ca la nuntă. Un pădurar găsit la controlul de fond cu vreo 40 de cioate se justifică prin faptul că are multe guri de hrănit: copiii șefului de brigadă, ai domnului de la pază, ai inginerului cu fond forestier, ai șefului de ocol, ai tehnicianului de la cultură, ai secretarei... Pândind mistrețul un șef de ocol se transformă treptat în porc, avându-l alături pe Gheorghiu, marele șef de la județ, împătimitul de vânătoare pe care urmează să și-l facă cumătru. Ursoaica reprezintă o scenă în variantă carpatică a lui *Grizzly, stăpânul munților* de Curwood. Liniștea pădurilor și a căsuțelor cumiți, înnobilate cu mobilier vechi și cu blidare, plocade, pături și prosoape țărănești bucoviniene este stricată din când în când de o burtăverzime lacomă reprezentând uneori chiar la nivel oficial, eșichierul silvic. Totuși, față de Nicolae Romulus Dărămuș, de exemplu, Casian Balabașciuc rămâne un scriitor cuminte, cu o ironie fină și discretă, în sensul că pe hârtie dumnealui pune puține lucruri din cele multe, inconvenabile, pe care le știe. Și chiar din acest simplu motiv trebuie să fi avut multe de pățimit de la o rețea policoloră care patronează cu strictete domeniul, impunând legea tăcerii.

Cartea cu pădurari, pe lângă autenticitate, are stil, nerv, verb și un puternic miros de rășină. Noi îl felicităm pe autor pentru performanța realizată, iar dumneavoastră, celorlalți, vă dorim o nouă lectură plăcută.

G. N.

EUROPEA ROMANIA

---

¹ Casian Balabașciuc, *Pădure, pălărie verde!*, Editura Cibela, Moldovița, 2010